

15 lipca 1925 r.

2

URZĄD PATENTOWY



H05 b, 31/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1672.

Kl. 21 f 78.

Firma C. Conradty
(Norymberga, Niemcy).**Elektroda dla łuku świetlnego o prądzie znacznego natężenia.**

Zgłoszono 23 grudnia 1920 r.

Udzielono 27 lutego 1925 r.

Pierwszeństwo: 28 lipca 1914 r. (Niemcy).

Ujemne elektrody dla prądu o wielkiem natężeniu, zwłaszcza dla lamp projekcyjnych, sporządza się najczęściej z pomiedziovanym knotem, który jednak przy silnem obciążeniu nie może zapobiec żarzeniu się węgla na całej długości. Dlatego cienką elektrodę ujemną zaopatruje się oprócz tego w miedziany płaszcz, który wprowadzie umożliwia pożądane zmniejszenie oporu, ma jednak tę wadę, że topi się i kapie w pewnej odległości od łuku świetlnego. Wskutek tego lampy projekcyjne same lub ich zwierciadła są ciągle narażone na uszkodzenie.

Niniejszy wynalazek wskazuje drogę do osiągnięcia takiej samej i nawet większej przewodności, niż z pomiedziovanym zewnętrznym, przyczem równocześnie unika

się zupełnie niedogodności wskutek skapywania metalu. W tym celu wprowadza się w kanalik elektrody rozprutą rurkę metalową, np. miedzianą, przez co uzyskuje się to, że wsuwany knot wskutek sprężynowego działania rurki, przylega w każdym miejscu jednakowo mocno i daje bezwzględnie pewny styk.

W węglach z knotem galwanicznie pomiedziovanym knot nie przylega równomiernie w kanaliku węglowym, ponieważ nie może być wykonany zupełnie dokładnie co do wymiarów. Z reguły zbiera się na nierównościach większa ilość spoiwa a to jest powodem różnych przeszkód.

Po wsunięciu knota do rurki metalowej zaciska się gładko część rurki wystającą u dolnego końca węgla i podciąga do góry

w kształcie jęczyczka (chorągiewki). Stosownie do wynalazku można jeszcze tę szeroką taśmę metalową kilkakrotnie rozdzielić.

Urządzenie tego rodzaju styku wykazuje zadziwiające korzyści u węgla lamp projekcyjnych. Objaśnia się to częściowo tem, że taśma metalowa odbiera prąd w trzymaku węgla i łączy się bezpośrednio z kno-tem. Wskutek tego przejście prądu jest bez zarzutu, a opór zmniejsza się do minimum.

Aby działanie styku było jednolite, taśmę metalową albo części jej można połączyć mocno z węglem, co można uzyskać znanym sposobem przez galwaniczne pomiedziowanie, spawanie, lutowanie i t. p.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektroda dla światła łukowego o prądzie wielkiego natężenia, zwłaszcza dla lamp projekcyjnych, z przewodnikiem metalowym wpuszczonym dla zwiększenia przewodności, znamienna tem, że przewod-

nik ten sporządzony jest z rozprutej rurki, celem osiągnięcia lepszego styku.

2. Elektroda dla światła łukowego według zastrzeżenia 1, znamienna tem, że rurka metalowa tak jest założona i takie ma wymiary, że metal nie kapiąc paruje w łuku świetlnym.

3. Elektroda dla światła łukowego według zastrzeżeń 1 i 2, znamienna tem, że rurka na końcu węgla jest zagięta i używana jako gładki jęczyczek stykowy.

4. Elektroda dla światła łukowego według zastrzeżeń 1—4, znamienna tem, że jęczyczek stykowy jest kilkakrotnie rozdzielony.

5. Elektroda dla światła łukowego według zastrzeżeń 1—4, znamienna tem, że zagięty jęczyczek stykowy jest połączony z powierzchnią węgla przez galwaniczne pomiedziowanie, spawanie, lutowanie lub t. p.

Firma C. Conradty.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

